HEBREEËNBRIEF EN DRIE-EENHEID

Eline Moerman-Vreugdenhil

Hieronder volgt een samenvatting van de eerste 8 hoofdstukken van de brief aan de Hebreeën. Deze brief laat zien wie Jezus is. Ook worden er lijnen getrokken vanuit het Oude Testament.
Per hoofdstuk wordt eerst de hoofdlijn aangegeven, en daarna probeer ik die in een zin samen te vatten.

HOOFDSTUK 1

De brief aan de Hebreeën heeft een heel blij begin: God heeft Zelf tot ons gesproken, eerst via de profeten, maar uiteindelijk door Zijn Zoon! Die Zoon heeft Gods luister (majesteit, heerlijkheid), en is naast God gaan zitten. Maar dat pas nádat Hij de reiniging van de zonden had gerealiseerd. Naast God zit Hij nu, als Koning van de hele wereld.

Ik moet nu denken aan de tabernakel, en de tempel: je kunt pas in het heilige komen nadat er bloed heeft gevloeid voor je zonden.

In het eerste hoofdstuk zie je al gelijk dat de Zoon niet gelijk is aan de engelen. Hij is niet een bijzondere engel ofzo. Hij is machtiger, en Hij is Gods Zoon Zélf. Hij regeert nu de hele wereld, sinds Hij de wereld met God verzoend heeft.

HOOFDSTUK 2

En toch is Hij een mens geworden. Omdat Hij ons als broers en zussen wilde, en alleen zó onze relatie met God kon herstellen, als Hogepriester, die het heilige der heilige binnen kon gaan, namens het volk, met het bloed van het altaar.

In het tweede hoofdstuk zie je dus dat de Zoon mens is geworden, zodát Hij de relatie van God met Zijn volk weer kon herstellen.

HOOFDSTUK 3

Nu moeten wij, gelovigen, onze aandacht richten op de Zoon. Die Zoon is belangrijker dan Mozes, want Hij is de Zoon van God. Mozes was dienaar van Gods huis, Gods volk; Jezus is Heer over Gods volk. En wíj zijn dat volk, míts we vasthouden

aan Gods beloften. Israël in de woestijn was ongelovig en koppig, en is daarom gestraft. Ook al waren zíj verlost uit Egypte. Toch zullen zij niet Gods rust binnengaan.

In het derde hoofdstuk wordt uitgelegd dat het wéten dat je verlost bent, niet voldoende is: je moet ook gehoorzaam zijn en vasthouden aan wat God heeft beloofd. Alleen dán hoor je bij Gods volk.

HOOFDSTUK 4 (1- 13)

En daarom moet je je ook nu niet laten verleiden door de zonden, of zelfs maar de schijn wekken dat je verleid wordt. Die belofte dat Gods volk Zijn rust zal binnengaan, geldt ook nu nog. Die rust had God al vóór de schepping klaargelegd, in de woestijn aangekondigd (o.a. via het sabbatsgebod), en David heeft die belofte herhaald als toekomstmuziek. Kennelijk was in Davids tijd de rust nog niet gerealiseerd (ondanks dat het volk haar eigen land had gekregen).
Die belofte geldt nu nog steeds. Wij moeten dus alles op alles zetten, om niet ook die rust te missen, door af te dwalen. God ziet heel scherp!
Dit hoofdstuk laat zien waarom die belofte uit het Oude Testament nu nog steeds geldt, en legt de lat hoog: kijk uit dat je niet koppig tegen God ingaat, het kan je je toekomstige rust kosten!

HOOFDSTUK 4 (14-16) & HOOFDSTUK 5

Wij hebben gelukkig ook een Hogepriester die onze zonden heeft betaald, en die met ons kan meevoelen: Hij weet hoe moeilijk het gevecht tegen de zonde is. Een hogepriester word je trouwens alleen als je kunt meevoelen met de zondaren, en als je door God bent geroepen. Net als Aäron, net als Melchizedek. Jezus kan meevoelen met onze zwakheden, ook al heeft Hij niet gezondigd. Dit is de basis, die moet je zo langzamerhand toch wel kennen. In de hoofdstukken hierna gaan we toch een stapje verder.
Omdat de lat zo hoog ligt, mogen we blij zijn met onze Hogepriester, die we van God hebben gekregen.

HOOFDSTUK 6

Het is niet mogelijk om eerst geloofd te hebben, de Heilige Geest te hebben gehad, en daarna ongelovig geworden alsnog tot bekering te komen. Wij moeten geloven en geduld hebben. De beloften van God zijn ons houvast, omdat God niet liegt, en wij met God verzoend zijn door Jezus. Hij is al in het heilige der heilige, namens ons.

Gods beloften zijn betrouwbaar, en Jezus is daarvan een bewijs.

HOOFDSTUK 7

Jezus is eeuwig Hogepriester, omdat Hij niet sterft en omdat Zijn priesterschap met een eed van God is bekrachtigd, net als Melchizedek, niet een erfbaar ambt. Hij hoefde niet voor Zichzelf te offeren, alleen voor de zonden van ons, en dat heeft Hij ook gedaan aan het kruis.

HOOFDSTUK 8

De tempeldienst hier op aarde is slechts een afbeelding van de hemelse tempeldienst. Nu is Jezus Hogepriester geworden in de hemelse tempeldienst, op grond van de belofte van God, die beter is dan de aardse tempeldienst. Dat nieuwe verbond is aangekondigd in het OT door de Heilige Geest: Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mijn volk zijn; Mijn wet zal in hun hart geschreven zijn en Ik zal hun zonden niet meer gedenken.
Uiteindelijk zal het oude verbond verdwijnen.

TENSLOTTE

Tot zover. In deze brief staat vooral Jezus' positie centraal, en hoe wij tegenover God staan. Jezus is aan de ene kant ongelooflijk machtig en groots, belangrijker dan engelen. Aan de andere kant is Hij mens geworden, juist om heel dichtbij te komen en ook echt als onze grote Broer met onze zwakheid te kunnen meevoelen, zodat wij met onze onmacht bij Hem durven aan te kloppen. Doordat Hij voor ons gestorven is, heeft Hij onze schuld voor God verzoend. Hij is ook nú als Hogepriester voor ons bij God de Vader aan het pleiten.
- Vader, ziet U wel, U hebt alle reden om dit kind van U lief te hebben: Ik heb zijn straf gedragen, Mijn bloed heeft gevloeid. Wilt U in zijn hart wonen? En hem klaarmaken om in Uw rust binnen te gaan? Dat heeft U toch beloofd aan Uw volk? En hij hoort toch bij Uw volk? -

Af en toe wordt de Heilige Geest ook genoemd, al is dat minder duidelijk: wat Hij doet, wordt wel genoemd, maar staat niet centraal. Dat zien we trouwens ook bij de pinksterpreek: de Heilige Geest wijst op Jezus en confronteert ons met onze schuld, en schrijft Gods wet in onze harten.

Uiteindelijk kun je dus concluderen dat de Drie-eenheid helemaal centraal staat in deze brief.